

چهل حدیث

چهل حدیث امام جواد علیه السلام

ahlolbait.com

ahlolbait.com

٤

٥

شریکان در ظلم

العَامِلُ بِالظُّلْمِ وَالْمُعْنِيُّ لَهُ وَالرَّاضِيُّ بِهِ شَرِكَاءُ
ستمکار و آن کس که با او همکاری می کند و آن کس که
به این ستم رضایت می دهد هر سه در جرم شریکند.

جihad اکبر

إِرْفَضُ الشَّهَوَاتَ وَخَالِفُ الْهَوَى، وَاعْلَمُ أَنَّكُلَّ تَخْلُوُ مِنْ عَيْنِ اللَّهِ، فَانظُرْ كَيْفَ تَكُونُ؟
شهوتها را رهبا و با هوا نفس مخالفت کن و بدان که تو از چشم خدا دور
و پنهان نیستی. پس مواطن باش که در چه حالتی خواهی بود؟
بها(الأنوار)، ٢٥، ص ٣٥٨

تأثیر زمانه بر قضاوتها

إِذَا كَانَ زَمَانَ الْعَدْلِ فَيْهِ أَغْلَبُ مِنَ الْجُورِ فَحَرَامٌ يَظْنُنَ يَأْخُذُ سُوءًا حَتَّى يَعْلَمَ ذَلِكَ مِنْهُ، وَإِذَا
كَانَ زَمَانَ الْجُورِ أَغْلَبُ فِيهِ مِنَ الْعَدْلِ فَلَيْسَ لَأَحَدٍ أَنْ يَظْنُنَ يَأْخُذُ خَيْرًا مَا لَمْ يَعْلَمْ ذَلِكَ مِنْهُ
هُر گاه زمانه، زمانه ای باشد که عدالت، چیره تر از ستم است، بد گمانی
به دیگری حرام است. مگر آن که بدی از او دانسته شود. و هر گاه زمانه،
زمانه ای باشد که ستم بر عدالت غلبه دارد، سزاوار نیست کسی به
دیگری خوش بین باشد، تا وقتی که خوبی او را نداند.
بها(الأنوار)، ٢٥، ص ٣٧٠

همنشین بد

إِيَّاكَ وَمَصَاحِبَةَ التَّرْبِيرِ، فَإِنَّهُ كَالْسَّيْفُ، يَحْسُنُ مَنْظَرَهُ وَيَقْبَحُ أَثْرَهُ
از همنشینی با بد پرھیز، چرا که او مثل شمشیر می ماند، منظرش
زیباست، ولی اثرش زشت است.
بها(الأنوار)، ٢٥، ص ٣٤٦

تشویق به ازدواج

مَنْ خَطَبَ إِلَيْكُمْ فَرَضَيْتُمْ دِينَهُ وَأَمَانَتُهُ فَرَجُوْجُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً
فِي الْأَرْضِ وَفَسَادُ كَبِيرٍ
اگر کسی پیش شما به خواستگاری آمد و دین و امانت داری او را
پسندیدید، تزویج کنید، اگر چنین نکنید، در روی زمین فتنه و
فساد بزرگ می شود.
من لا یمضره الفقيه، ٢٥، ص ٣٩٣

عمله منع

لَا تَعَالِجُوا الْأَمْرَ قَبْلَ بَلوْغِهِ فَتَنَدَّمُوا
کار را پیش از فرا رسیدن وقتی انجام ندهید، که پشیمان می شوید.
کشف الغمہ، ٢٤، ص ٣٥٥

ویران کننده دین و فاسد کننده مردان

لَا هَدَمَ لِلَّدِينِ مِثْلُ الْبَدْعَ، وَلَا أَفْسَدَ لِلرِّجَالِ مِنَ الطَّمَعِ
هیچ چیز مثل بدعتها ویرانگر دین نیست و هیچ چیز مانند طمع،
فاسد کننده ی مردان نیست.
الفصول المهمة، ص ٣٦٠

تأثیر غم و اندوه بر جسم

مَنْ كَثَرَ هَمَهُ سَقْمٌ جَسَدُهُ
هر که اندوهش زیاد باشد، بدنش بیمار می شود.
موسوعة کلمات امام جواد علیه السلام، ص ٤٤

با ما اینکو نه نباشد

لَا تَكُنْ وَلِيًّا لِلَّهِ فِي الْعَالَمَيْهِ، عَدُوًّا لَهُ فِي السَّرِّ
چنان مباش که در آشکار، دوست خدا باشی و در نهان، دشمنش
اعلام الدین، ص ٣٩

چرا مسلمانان از مرگ می ترسند؟

لَا يَهُمْ جَهْلُهُ، فَكَرْهُهُ، وَلَا عَرْفُهُ وَكَانُوا مِنْ أَوْلَيَاءِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ لِأَحَبَّهُهُ، وَلَعِلْمُوا أَنَّ
الْآخِرَةَ خَيْرٌ لِهِمْ مِنَ الدُّنْيَا
برای آن که آن را نمی شناسند، از این رو آن را نمی پسندند، و اگر آن را
می شناختند و از دوستان خداوند متعال بودند، مرگ را دوست داشتند و
می دانستند که آخرت، برای آنان بهتر از دنیاست.
موسوعة کلمات امام جواد علیه السلام، ص ١٤٧

ثمره نیکی

أَهْلُ الْمَعْرُوفِ إِلَى اصْطِنَاعِ أَحَوْجٍ مِنْ أَهْلِ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ، لَا يَهُمْ أَجْرُهُ وَفَخْرُهُ وَذِكْرُهُ
فَمَمَّا إِصْطَنَعَ الرَّجُلُ مِنْ مَعْرُوفٍ فَإِنَّمَا يَبْدَا فِيهِ بِنَفْسِهِ
أَهْلُ نِيَّكِي، بِهِ نِيَّكِي كِرْدَنْ مَحْتَاجَ تَرْنَدَ أَزْ نِيَّازِمَنْدَانَ، چرا که پاداش و
افتخار و آوازه ای آن برای نیکوکاران است. پس هر گاه یک شخص، کار
نیکی کرد، همانا ابتدا به خودش نیکی کرده است.
بها(الأنوار)، ٢٥، ص ٧٥

خطر عیب جویی

مَنْ عَابَ عِيبَ، وَمَنْ شَتَمَ أَجِيبَ
هر کس عیبجویی کند، از او عیبجویی می کنند، و هر کس دشنام دهد،
پاسخ داده می شود.
الفصول المهمة، ص ٢٤٠

٤ حکمت فخر

الَّذِينَ عَزُّوا، وَالْعِلَمُ كَنزٌ، وَالصَّمَتُ نُورٌ، وَغَايَةُ الزُّهُدِ الْوَرَعُ
دین، عزت است و دانش، گنج. سکوت، روشنایی است و نهایت زهد،
پرھیز از گناه است.
الفصول المهمة، ص ٢٤٠

چکونه نصیحت کنیم؟

مَنْ وَعَظَ أَخَاهُ سَرًا فَقَدْ زَانَهُ، وَمَنْ وَعَظَ عَلَيْهِ فَقَدْ شَانَهُ
هر کس برادرش را پنهانی پند دهد، او را آراسته است. و هر که او را
آشکارا موعظه کند، بدنام و بی آبرویش کرده است.
کشف الغمہ، ٢٤، ص ٣٥٠

برترین عبادت

أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ الْإِلْحَافُ
برترین عبادت، اخلاص است.
تفسیر امام عسکری علیه السلام، ص ٣٦٩

رفتار دیگران هنگام جان دادن تو

أَذْكُرْ مَصْرَعَكَ بَيْنَ يَدَيِ الْهَلْكَ، وَلَا طَبِيبَ يَمْنَعُكَ، وَلَا حَبِيبَ يَنْفَعُكَ
یاد کن هنگامه جان دادن و مرگ خود را در مقابل خانواده ات، در حالی
که نه پزشکی هست که تو را از مردن باز دارد، و نه دوستی که به تو
سود رساند.
بها(الأنوار)، ٢٥، ص ٣٧٠

ahlolbait.com

٥

ثمره توکل بر خدا

کیف یُضَعِّفَ مَنْ اللَّهُ كَافِلٌ وَ كَيْفَ يَنْجُو مَنْ اللَّهُ طَالِبٌ؟
چگونه ضایع و تباہ می شود کسی که خداوند، عهدہ دار اوست؟
و چگونه نجات می یابد کسی که خداوند در پی اوست؟
بها(الأنوار)، ۷۵، ص ۲۶۳

مومن به سه چیز نیاز دارد

المؤمن يَحْتَاجُ إِلَى ثَلَاثٍ خَصَائِصٍ: تَوْفِيقٍ مِنَ اللَّهِ، وَ وَاعِظٍ مِنْ نَفْسِهِ وَ قَبُولٍ مِمَّنْ يَنْصَحِّهُ
مؤمن نیازمند سه خصلت است: توفیق از سوی خداوند، واعظی از درون
خود، پذیرش نسبت به کسی که او را پند می دهد.
تفف العقول، ص ۱۴۵۷

در زمان غیبت و ظهور چه کنم؟

إِنَّ الْقَائِمَ مِنَّا هُوَ الْمَهْدُى الَّذِي يَجُبُ أَنْ يَنْتَظِرَ فِي غَيْبِهِ وَ يَطَّافَ فِي ظَهُورِهِ
همان«قائم» از ما خاندان، همان «مهدی» است که باید در دوران غیبت،
انتظارش را کشید و هنگام ظهورش، اطاعت شود.
موسوعة کلمات الامام البهادر عليه السلام، ص ۱۱۵

ثمره سکوت نادان

لَوْ سَكَتَ الْجَاهِلُ مَا اخْتَلَفَ النَّاسُ
اگر نادان سکوت کند، مردم اختلاف پیدا نمی کنند.
الفصول المهمه، ص ۲۶۲

نتیجه علاقه قلبی به خوبی یا بدی

مَنْ شَهِدَ أَمْرًا فَكَرِهَهُ كَانَ كَمَنْ خَابَ عَنْهُ، وَ مَنْ خَابَ عَنْ أَمْرٍ فَرَضِيهَ كَانَ كَمَنْ شَهِدَهُ
هر کس شاهد و ناظر چیزی باشد و آن را ناپسند شمارد، مثل کسی است
که آن جا حضور ندارد؛ و هر کس از کاری غایب باشد، اما به آن راضی
باشد، مثل کسی است که حاضر بوده است.
تفف العقول، ص ۱۴۵۶

چه کسانی در کار زشت، شریکند؟

مَنْ اسْتَحْسَنَ قَبِيحاً كَانَ شَرِيكًا فِيهِ
هر کس کار زشتی را نیکو بشمارد، در آن زشتی شریک است.
کشف الغمة، ۹، ص ۲۴۹

اگر بخشش نکنید...

إِنَّ اللَّهَ عِبَادًا يَخْصُّهُمْ بِالنِّعَمِ وَ يَقْرِئُهُمْ مَا بَذَلُوا، فَإِذَا مَنْعَهَا نَزَعَهَا عَنْهُمْ وَ حَوَّلَهَا إِلَى
خداؤند را بندگانی است که آنان را مخصوص به نعمتها می سازد و نعمتها
را در میان آنان پایدار می کند، تا وقتی که بخشش کنند. پس هر کاه از
بخشش نعمت ممانعت کنند، نعمت را از آنان پس می گیرد و به دیگران
می دهد.
بها(الأنوار)، ۷۵، ص ۲۶۳

تأثير همنشین

فَسَادُ الْأَخْلَاقِ بِمَعَاشَ السُّفَهَاءِ، وَ صَالَحُ الْأَخْلَاقِ بِمَنْافِسَةِ الْعَقَلَاءِ
تباهی اخلاق، به سبب معاشرت با سفیهان است، و بهبود اخلاق به سبب
همنشینی و انس با خردمندان است.
کشف الغمة، ۹، ص ۲۴۹

چگونه بلا رفع می شود؟

بِالرَّاعِي تَصْلَحُ الرُّعِيَّةُ، وَ بِالدُّعَاءِ تُصْرَفُ الْبَلِيَّةُ
مردم با سرپرست خود صالح می شوند و بلا به سبب دعا
برگردانده می شود.
الفصول المهمه، ص ۲۶۰

امین خیانتکاران

كَفِيَ بِالْمَرءِ خِيَانَةً أَنْ يَكُونَ أَمِينًا لِلْخَوْتَةَ
در خیانت یک شخص، همین بس که امین خیانتکاران باشد.
بها(الأنوار)، ۷۵، ص ۲۶۳

نربانی برای رسیدن به هر بلندی

الْتَّقْهَةُ بِاللَّهِ ثَمَنٌ لِكُلِّ غَالٍ، وَ سُلْطَةٌ إِلَى كُلِّ عَالٍ
تکیه داشتن به خدا، بهای هر چیز ارزشمند و نربانی برای رسیدن
به هر بلندی است.
بها(الأنوار)، ۷۵، ص ۲۶۴

عنایت خاص خداوند به متین

إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَ يَقِنُ بِالْتَّقْوَى عَنِ الْعَبْدِ مَا عَزَّبَ عَنْهُ عَقْلَهُ، وَ يَجْلِي بِالْتَّقْوَى عَنْهُ
عَمَّا وَ جَهَلَ
خداؤند متعال، به سبب تقوا، بنده اش را از آنچه از عقلش دور مانده،
حفظ می کند و به وسیله ای تقوا او را نسبت به آنچه آن را نمی بیند و
ناآگاه است روشن می سازد.
موسوعة کلمات الامام البهادر عليه السلام من ۲۶۱

اطمینان نکنید

مَنْ انْقَادَ إِلَى الطَّمَانِيَّةِ قَبْلَ الْحُبْرَةِ فَقَدْ عَرَضَ نَفْسَهُ لِلْهَلَكَةِ وَ لِلْعَاقِبَةِ الْمُتَعَبَّةِ
هر کس پیش از آزمودن، تسلیم اطمینان شود (و قبل از امتحان، اعتماد
کند) خود را در معرض هلاکت و فرجام رنج آور قرار داده است.
اعلام الدين، ص ۲۶۰

قدرت روزگار

الْأَيَّامُ تَهْتَكُ لَكَ الْأَمْرَ عَنِ الْأَسْرَارِ الْكَامِنَةِ
گردش روزها اسرار نهفته را برایت آشکار می سازد.
اعلام الدين، ص ۱۰۱

دل دیگران نسبت به من چگونه است؟

لَا تَنْتَهِي الصَّفَا مِنْ كِدْرِتِ عَلَيْهِ، وَ لَا الْوَفَاءُ لِمَنْ غَدَرَتْ بِهِ، وَ لَا النُّصْحَ مِنْ صَرْفَ سُوءِ
ظُنْكَ الْأَيَّامِ، فَإِنْ قُلْبَ غَيْرِكَ كَفَلَكَ لَهُ
طلب صفا و زلالی مکن از کسی که علیه او تیره شده ای؛ و نه وفا بجوى از
کسی که به او نیرنگ زده ای! و نه خیرخواهی از کسی که به او گمان بد
برده ای، چرا که دل دیگری، مثل دل تو نسبت به اوست.
بها(الأنوار)، ۷۵، ص ۲۷۰

پرستش خدا یا شیطان از طریق گوش دادن

مَنْ أَصْفَى إِلَى نَاطِقٍ فَقَدْ عَدَدَهُ، فَإِنْ كَانَ النَّاطِقُ يُؤْدِي عَنِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَ فَقَدْ عَدَدَ الشَّيْطَانَ
گَانَ النَّاطِقُ يُؤْدِي عَنِ الشَّيْطَانِ فَقَدْ عَدَدَ الشَّيْطَانَ
هر کس به گوینده ای گوش فرا دهد، او را پرستیده است. پس اگر
گوینده، از خدای متعال می گوید، او خدا را پرستیده است و اگر گوینده،
از طرف شیطان حرف می زند، به یقین، شیطان را پرستیده است.
تمف العقول، ص ۲۵۶

عزت مومن در چیست؟

عِزُّ الْمُؤْمِنِ فِي غَنَامِ النَّاسِ.
عزت مؤمن، در بی نیازی او از مردم است.
اعلام الدين، ص ۲۶۹

زیارت امام حسین برتر است یا امام رضا؟

زِيَارَةُ أَبِي أَفْضَلٍ، وَ ذَلِكَ أَنَّ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَزُورَةُ كُلِّ النَّاسِ، وَ أَبِي لَا يَزُورُهُ أَلَا
الْخَوَاصُ مِنِ الشِّعْيَةِ
زیارت پدرم (حضرت رضا علیه السلام) برتر است، چرا که ابا عبدالله
حسین علیه السلام را همه مردم زیارت می کنند، ولی پدرم را جز
خواص از شیعه، کسی زیارت نمی کند.
من لا يحضره الفقيه، ۲۵، ص ۵۸۲

سه عمل نیکان

ثَلَاثٌ مِنْ عَمَلِ الْأَبْرَارِ: إِقْامَةُ الْفَرَائِضِ، وَ اجْتِنَابُ الْمُحَارِمِ، وَ احْتِرَامُ الْغَفَلَةِ فِي الدِّينِ
سه چیز است که از کار نیکان است: بر پا داشتن واجبات، پرهیز از
حرامها، و دوری کردن از غفلت در دین.
موسوعة کلمات الامام البهادر عليه السلام، ص ۲۶۳

جایگاه انسان با ادب نزد خداوند

مَا أَجْتَمَعَ رَجُلٌ إِلَّا كَانَ أَفْضَلَهُمَا عِنْدَ اللَّهِ آدِبُهُمَا
هر گز دو مرد با هم اجتماع نمی کنند، مگر آن که برترین آن دو نزد
خدا، کسی است که با ادب تر باشد.
وسائل الشیعه، ۲۵، ص ۸۸۴

۴ یاور انسان

أَرْبَعَ حَصَالٍ تَعِينُ الْمَرْءَ عَلَى الْعِلْمِ: الصَّحَّةُ، وَ الْفَنِّ، وَ الْعِلْمُ، وَ التَّوْفِيقُ
چهار ویژگی است که شخص را بر کار، کمک می کند: تندرسنی، بی
نیازی، دانش و توفیق.
الفصول المهمه، ص ۲۶۱

ارکان توبه

الْتَّوْبَةُ عَلَى أَرْبَعِ دَعَائِمٍ: نَدَمٌ بِالْقَلْبِ، وَ اسْتِغْفَارٌ بِاللِّسَانِ، وَ عَمَلٌ بِالْجَوَارِ، وَ عَزْمٌ أَنْ لا
يعود
توبه بر چهار پایه است: پشیمانی به دل، استغفار به زبان، کار (و
جران) با اعضاء، و تصمیم بر اینکه به گناه باز نگردد.
کشف الغمة، ۹، ص ۲۶۳

چه چیزی سخت تر از اصل کار است؟

أَلِبَاقَةُ عَلَى الْعَمَلِ أَشَدُّ مِنِ الْعَمَلِ
ایستادگی و استمرار بر کار، سخت تر از اصل کار است.

زوال نعمت و سلب توفیق خدمت!

مَا عَظَمَتْ نِعَمَةُ اللَّهِ عَلَى أَحَدٍ إِلَّا عَظَمَتْ عَلَيْهِ حَوَافِجُ النَّاسِ، فَمَنْ لَمْ يَحْتَمِلْ تِلْكَ الْمَوْهَنَةَ
عرص النعمه للزوال
هر گز نعمت خدا بر کسی بزرگ و مهم نمی شود مگر آنکه نیاز های
مردم هم به او بزرگ و زیاد می شود. پس هر کس این رنج (رفع نیاز
مردم) را تحمل نکند، نعمت را در معرض زوال قرار داده است.
بها(الأنوار)، ۷۵، ص ۷۹